

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a doua)

14 iunie 2017*

„Trimitere preliminară — Proprietate intelectuală și industrială — Directiva 2001/29/CE — Armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și ale drepturilor conexe — Articolul 3 alineatul (1) — Comunicare publică — Noțiune — Platformă de partajare online — Partajare de fișiere protejate, fără autorizarea titularului”

În cauza C-610/15,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Hoge Raad der Nederlanden (Curtea Supremă a Țărilor de Jos), prin decizia din 13 noiembrie 2015, primită de Curte la 18 noiembrie 2015, în procedura

Stichting Brein

împotriva

Ziggo BV,

XS4All Internet BV,

CURTEA (Camera a doua),

compusă din domnul M. Ilešić (raportor), președinte de cameră, doamna A. Prechal, domnul A. Rosas, doamna C. Toader și domnul E. Jarašiūnas, judecători,

avocat general: domnul M. Szpunar,

grefier: domnul M. Ferreira, administrator principal,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 27 octombrie 2016,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Stichting Brein, de J. C. H. van Manen, avocat;
- pentru Ziggo BV, de F. E. Vermeulen și de E. A. de Groot, avocaten;
- pentru XS4ALL Internet BV, de C. Alberdingk Thijm și de C. F. M. de Vries, avocaten;
- pentru guvernul spaniol, de V. Ester Casas și de A. Gavela Llopis, în calitate de agenți;
- pentru guvernul francez, de D. Segoin, în calitate de agent;

* Limba de procedură: neerlandeza.

- pentru guvernul italian, de G. Palmieri, în calitate de agent, asistată de F. Di Matteo, avvocato dello Stato;
- pentru guvernul portughez, de L. Inez Fernandes și de M. Figueiredo, în calitate de agenți, asistați de T. Rendas, consilier juridic;
- pentru guvernul Regatului Unit, de G. Brown și de J. Kraehling, în calitate de agenți, asistate de N. Saunders, barrister;
- pentru Comisia Europeană, de J. Samnadda, de T. Scharf și de F. Wilman, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 8 februarie 2017,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea, pe de o parte, a articolului 3 alineatul (1) și a articolului 8 alineatul (3) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO 2001, L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230) și, pe de altă parte, a articolului 11 din Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (JO 2004, L 157, p. 45, rectificare în JO 2004, L 195, p. 16, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 56).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Stichting Brein, fundație care apără interesele titularilor drepturilor de autor, pe de o parte, și Ziggo BV și XS4ALL Internet BV (denumită în continuare „XS4ALL”), furnizori de acces la internet, pe de altă parte, în legătură cu cererile formulate de Stichting Brein prin care se solicită ca aceștia din urmă să fie obligați să blocheze numele de domeniu și adresele IP ale platformei de partajare online „The Pirate Bay” (denumită în continuare „platforma de partajare online TPB”).

Cadrul juridic

- 3 Considerentele (9), (10), (23) și (27) ale Directivei 2001/29 sunt redactate astfel:
 - „(9) Orice armonizare a dreptului de autor și a drepturilor conexe trebuie să aibă la bază un nivel ridicat de protecție, deoarece aceste drepturi sunt esențiale pentru creația intelectuală. Protecția lor contribuie la menținerea și dezvoltarea creativității în interesul autorilor, al artiștilor interpreți sau executanți, al producătorilor, al consumatorilor, al culturii, al industriei și al publicului larg. În consecință, proprietatea intelectuală a fost recunoscută ca parte integrantă a proprietății.
 - (10) Autorii sau artiștii interpreți sau executanți trebuie să primească o remunerație adecvată pentru utilizarea operelor lor, pentru a-și putea continua munca creativă și artistică, la fel ca și producătorii, pentru a putea finanța această muncă. Investiția necesară pentru a produce produse ca fonograme, filme sau produse multimedia și servicii, cum ar fi «serviciile la cerere», este considerabilă. Pentru a asigura o astfel de remunerație și pentru a obține un randament satisfăcător al investiției, este necesară o protecție juridică adecvată a drepturilor de proprietate intelectuală.

[...]

(23) Prezenta directivă trebuie să armonizeze într-o mai mare măsură dreptul de autor asupra actelor de comunicare publică. Acest drept trebuie înțeles în sens larg ca acoperind orice comunicare către public care nu este prezent în locul de proveniență a comunicării. Acest drept include orice transmisie sau retransmisie, de orice natură, a unei opere către public, prin cablu sau fără cablu, inclusiv radiodifuziunea. Acest drept nu ar trebui să includă niciun alt act.

[...]

(27) Simpla furnizare a instalațiilor care permit sau care realizează comunicarea nu reprezintă comunicare în înțelesul prezentei directive.”

- 4 Articolul 3 din această directivă, intitulat „Dreptul de comunicare publică a operelor și dreptul de a pune la dispoziția publicului alte obiecte protejate”, prevede la alineatul (1):

„Statele membre prevăd dreptul exclusiv al autorului de a autoriza sau de a interzice orice comunicare publică a operelor lor, prin cablu sau fără cablu, inclusiv punerea la dispoziția publicului a operelor lor, astfel încât oricine să poată avea acces la acestea din orice loc și în orice moment.”

- 5 Articolul 8 din directiva menționată, intitulat „Sancțiuni și căi de atac”, prevede la alineatul (3):

„Statele membre trebuie să asigure că titularii de drepturi pot solicita ca o ordonanță președințială să fie pronunțată împotriva intermediarilor ale căror servicii sunt folosite de către terți pentru a contraface dreptul de autor sau un drept conex.”

- 6 Considerentul (23) al Directivei 2004/48 are următorul cuprins:

„Fără a aduce atingere oricărei alte măsuri, proceduri sau mijloc de reparație existente, titularii drepturilor ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita un ordin judecătoresc împotriva unui intermediar ale cărui servicii sunt utilizate de un terț pentru a viola dreptul de proprietate industrială a titularului. Condițiile și procedurile cu privire la un astfel de ordin judecătoresc ar trebui să rămână sub incidența dreptului intern al statelor membre. În ceea ce privește încălcarea dreptului de autor și a drepturilor conexe, un nivel ridicat de armonizare este deja prevăzut prin Directiva 2001/29/CE. Prin urmare, ar trebui ca prezenta directivă să nu aducă atingere articolului 8 alineatul (3) din Directiva 2001/29/CE.”

- 7 Potrivit articolului 11 din Directiva 2004/48, intitulat „Ordine judecătorești”:

„Statele membre asigură ca, atunci când se pronunță o hotărâre judecătorească de constatare a încălcării unui drept de proprietate intelectuală, autoritățile judecătorești competente să poată pronunța împotriva contravenientului un ordin judecătoresc prin care interzic continuarea încălcării. Atunci când legislația internă prevede aceasta, nerespectarea unui ordin judecătoresc este pasibilă, dacă este cazul, de plata unor daune cominatorii, cu scopul de a-i asigura executarea. Statele membre asigură de asemenea ca titularii drepturilor să poată solicita pronunțarea unui ordin judecătoresc împotriva intermediarilor ale căror servicii sunt utilizate de un terț pentru a încălca un drept de proprietate intelectuală, fără a aduce atingere articolului 8 alineatul (3) din Directiva 2001/29/CE.”

Litigiul principal și întrebările preliminare

- 8 Stichting Brein este o fundație neerlandeză care apără interesele titularilor dreptului de autor.
- 9 Ziggo și XS4ALL sunt furnizori de acces la internet. Unii dintre abonații acestora, proporția fiind semnificativă, utilizează platforma de partajare online TPB, un indexator de fișiere BitTorrent. BitTorrent este un protocol prin care utilizatorii (numiți „peers”) pot partaja fișiere. Caracteristica

esențială a BitTorrent constă în faptul că fișierele care urmează a fi partajate sunt fragmentate în elemente mai mici, care permit astfel evitarea utilizării unui server centralizat pentru stocarea fișierelor respective, ceea ce ușurează sarcina serverelor individuale în cadrul procesului de partajare. Pentru a putea partaja fișiere, utilizatorii trebuie mai întâi să descarce un program specific, numit „client-BitTorrent”, care nu este furnizat de platforma de partajare online TPB. Acest „client-BitTorrent” este un program care permite crearea de fișiere torrent.

- 10 Utilizatorii (numiți „seeders”) care doresc să pună la dispoziția altor utilizatori (numiți „leechers”) un fișier care se află pe calculatorul lor trebuie să creeze un fișier torrent prin intermediul propriului program client-BitTorrent. Fișierele torrent trimit la un server centralizat (numit „tracker”) care identifică utilizatorii disponibili pentru a partaja un anumit fișier torrent, precum și fișierul media subiacent. Aceste fișiere torrent sunt încărcate în amonte („upload”) de „seeders” pe o platformă de partajare online, precum TPB, care efectuează apoi indexarea lor pentru ca acestea să poată fi găsite de utilizatorii platformei de partajare online și pentru ca operele la care trimit aceste fișiere torrent să poată fi descărcate în aval („download”) pe calculatoarele acestora din urmă în mai multe fragmente, prin intermediul programului client-BitTorrent al acestora.
- 11 În locul fișierelor torrent sunt utilizate adesea „linkuri magnet”. Aceste linkuri identifică conținutul unui fișier torrent și trimit la acesta prin intermediul unei amprente digitale.
- 12 Fișierele torrent propuse pe platforma de partajare online TPB trimit, în marea lor majoritate, la opere protejate de dreptul de autor, fără ca titularii dreptului să fi autorizat administratorii și utilizatorii acestei platforme să efectueze actele de partajare în cauză.
- 13 În cadrul procedurii principale, Stichting Brein solicită, cu titlu principal, ca Ziggo și XS4ALL să fie obligate să blocheze numele de domenii și adresele IP ale platformei de partajare online TPB în scopul de a se evita ca serviciile acestor furnizori de acces la internet să poată fi utilizate pentru a aduce atingere dreptului de autor și drepturilor conexe ale titularilor de drepturi ale căror interese sunt protejate de Stichting Brein.
- 14 Instanța de fond a admis cererile formulate de Stichting Brein. Acestea au fost însă respinse în apel.
- 15 Hoge Raad der Nederlanden (Curtea Supremă a Țărilor de Jos) arată că în prezenta cauză este cert că, prin intervenția platformei de partajare online TPB, sunt puse la dispoziția publicului opere protejate, fără autorizarea titularilor drepturilor respective. Este de asemenea cert că, prin intermediul acestei platforme, abonații societăților Ziggo și XS4ALL fac operele protejate accesibile fără autorizarea titularilor drepturilor și aduc astfel atingere dreptului de autor și drepturilor conexe ale titularilor respectivi.
- 16 Hoge Raad der Nederlanden (Curtea Supremă a Țărilor de Jos) arată însă că jurisprudența Curții nu permite să se răspundă cu certitudine la întrebarea dacă platforma de partajare online TPB realizează și o comunicare publică a operelor, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29, în special:
 - prin crearea și prin menținerea unui sistem în care utilizatorii de internet se conectează între ei pentru a putea partaja, pe fragmente, opere care se află pe propriile calculatoare;
 - prin administrarea unui site internet de pe care utilizatorii pot descărca fișiere torrent care trimit la fragmente din aceste opere și
 - prin indexarea fișierelor torrent postate pe acest site internet și prin clasarea lor astfel încât fragmentele din aceste opere subiacente să poată fi localizate, iar utilizatorii să poată descărca operele respective (ca întreg) pe calculatoarele lor.

17 În aceste condiții, Hoge Raad der Nederlanden (Curtea Supremă a Țărilor de Jos) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Administratorul unei pagini de internet realizează o comunicare publică, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29, în situația în care pagina de internet nu conține opere protejate, dar există un sistem [...] prin intermediul căruia se indexează și se clasifică pentru utilizatori metadate privind opere protejate stocate pe calculatoarele utilizatorilor, astfel încât, în acest mod, utilizatorii să poată identifica și să poată încărca și descărca operele protejate?

2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, articolul 8 alineatul (3) din Directiva 2001/29 și articolul 11 din Directiva 2004/48 permit pronunțarea unui ordin judecătoresc împotriva unui intermediar, în sensul acestor dispoziții, atunci când acest intermediar facilitează în modul descris la prima întrebare acte de contrafacere comise de terțe persoane?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

18 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă noțiunea „comunicare publică”, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29, trebuie interpretată în sensul că acoperă, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, punerea la dispoziție și gestionarea pe internet a unei platforme de partajare care, prin indexarea de metadate referitoare la opere protejate și prin furnizarea unui motor de căutare, permite utilizatorilor acestei platforme să localizeze aceste opere și să le partajeze în cadrul unei rețele de la utilizator la utilizator („peer-to-peer”).

19 Din textul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29 rezultă că statele membre trebuie să asigure dreptul exclusiv al autorilor de a autoriza sau de a interzice orice comunicare publică a operelor lor, prin cablu sau fără cablu, inclusiv punerea la dispoziția publicului a operelor lor, astfel încât oricine să poată avea acces la acestea din orice loc și în orice moment.

20 Așadar, în temeiul acestei dispoziții, autorii dispun de un drept cu caracter preventiv care le permite să se interpună între eventualii utilizatori ai operei lor și comunicarea publică pe care acești utilizatori ar putea urmări să o efectueze, în scopul de a o interzice (Hotărârea din 26 aprilie 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punctul 25 și jurisprudența citată).

21 Întrucât articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29 nu precizează noțiunea „comunicare publică”, trebuie să se stabilească sensul și domeniul de aplicare ale acestei noțiuni în raport cu obiectivele urmărite de această directivă și în raport cu contextul în care se integrează dispoziția interpretată (Hotărârea din 26 aprilie 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punctul 26 și jurisprudența citată).

22 În această privință, trebuie amintit că din considerentele (9) și (10) ale Directivei 2001/29 rezultă că aceasta are drept obiectiv principal să instituie un nivel ridicat de protecție în favoarea autorilor, permițându-le acestora să obțină o remunerație adecvată pentru utilizarea operelor lor, în special cu ocazia unei comunicări publice. În consecință, noțiunea „comunicare publică” trebuie interpretată în sens larg, astfel cum se arată de altfel în mod explicit în considerentul (23) al acestei directive (Hotărârea din 26 aprilie 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punctul 27 și jurisprudența citată).

- 23 Curtea a subliniat de asemenea, în ceea ce privește noțiunea „comunicare publică”, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29, că aceasta presupune o apreciere individualizată (Hotărârea din 26 aprilie 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punctul 28 și jurisprudența citată).
- 24 Reiese din cuprinsul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29 că noțiunea de comunicare publică asociază două elemente cumulative, și anume un „act de comunicare” a unei opere și comunicarea „publică” a acesteia din urmă (Hotărârea din 26 aprilie 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punctul 29 și jurisprudența citată).
- 25 Pentru a aprecia dacă un utilizator efectuează un act de „comunicare publică”, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29, trebuie să se țină seama de mai multe criterii complementare, neautonome și interdependente unele în raport cu celelalte. În consecință, este necesar să fie aplicate atât în mod individual, cât și în interacțiune unele cu celelalte, subînțelegându-se că pot avea, în diferite situații concrete, o intensitate foarte variabilă (Hotărârea din 26 aprilie 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punctul 30 și jurisprudența citată).
- 26 Printre aceste criterii, Curtea a subliniat, mai întâi, rolul indispensabil al utilizatorului și caracterul deliberat al intervenției sale. Astfel, acest utilizator efectuează un act de comunicare atunci când intervine, pe deplin conștient de consecințele comportamentului său, pentru a oferi clienților săi accesul la o operă protejată și aceasta în special atunci când, în lipsa acestei intervenții, clienții respectivi nu ar putea beneficia sau ar putea beneficia doar cu dificultate de opera difuzată (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 aprilie 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punctul 31 și jurisprudența citată).
- 27 În continuare, Curtea a precizat că noțiunea „public” privește un număr nedeterminat de potențiali destinatari și presupune de altfel existența unui număr de persoane destul de important (Hotărârea din 26 aprilie 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punctul 32 și jurisprudența citată).
- 28 Curtea a amintit de asemenea că, potrivit unei jurisprudențe constante, pentru a fi calificată drept „comunicare publică”, o operă protejată trebuie să fie comunicată potrivit unei modalități tehnice specifice, diferită de cele utilizate până la acel moment sau, în lipsă, unui „public nou”, altfel spus, un public care nu a fost deja luat în considerare de titularii dreptului de autor atunci când aceștia au autorizat comunicarea publică inițială a operei lor (Hotărârea din 26 aprilie 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punctul 33 și jurisprudența citată).
- 29 În sfârșit, Curtea a subliniat în repetate rânduri că natura lucrativă a unei comunicări publice, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29, nu este lipsită de relevanță (Hotărârea din 26 aprilie 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punctul 34 și jurisprudența citată).
- 30 În ceea ce privește, în primul rând, aspectul dacă punerea la dispoziție și gestionarea unei platforme de partajare online, precum cea în discuție în litigiul principal, constituie un „act de comunicare”, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29, este necesar să se arate, astfel cum reiese din cuprinsul considerentului (23) al Directivei 2001/29, că dreptul de autor asupra actelor de comunicare publică, vizat la articolul 3 alineatul (1) menționat, acoperă orice transmisie sau retransmisie a unei opere către publicul care nu este prezent în locul de proveniență a comunicării, prin cablu sau fără cablu, inclusiv radiodifuziunea.
- 31 În plus, după cum reiese din cuprinsul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29, pentru ca un „act de comunicare” să existe, este suficient în special ca o operă să fie pusă la dispoziția publicului, astfel încât persoanele care îl compun să poată avea acces la aceasta din orice loc și în orice moment, fără a avea relevanță dacă ele utilizează sau nu utilizează această posibilitate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 aprilie 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punctul 36 și jurisprudența citată).

- 32 Curtea a statuat deja în această privință că furnizarea pe un site internet a unor linkuri care permit accesul către opere protejate publicate fără nicio restricție în ceea ce privește accesul pe un alt site oferă utilizatorilor primului site un acces direct la operele menționate (Hotărârea din 13 februarie 2014, Svensson și alții, C-466/12, EU:C:2014:76, punctul 18; a se vedea de asemenea în acest sens Ordonanța din 21 octombrie 2014, BestWater International, C-348/13, EU:C:2014:2315, punctul 15, și Hotărârea din 8 septembrie 2016, GS Media, C-160/15, EU:C:2016:644, punctul 43).
- 33 Curtea a statuat de asemenea că această situație se regăsește și în cazul vânzării unui player multimedia pe care au fost preinstalate programe de completare, disponibile pe internet, care conțin hiperlinkuri ce trimit la site-uri internet liber accesibile publicului pe care au fost puse la dispoziția publicului opere protejate de dreptul de autor fără autorizarea titularilor acestui drept (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 aprilie 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punctele 38 și 53).
- 34 Astfel, din această jurisprudență se poate deduce că, în principiu, orice act prin care un utilizator acordă clienților săi, în deplină cunoștință de cauză, accesul la opere protejate poate constitui un „act de comunicare”, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29.
- 35 În speță, este necesar să se constate, mai întâi, așa cum a arătat avocatul general în esență la punctul 45 din concluzii, că este cert că, prin intermediul platformei de partajare online TPB, operele protejate de dreptul de autor sunt puse la dispoziția utilizatorilor acestei platforme, astfel încât aceștia să poată avea acces la ele din orice loc și în orice moment.
- 36 Pe de altă parte, este adevărat că, după cum a subliniat instanța de trimitere, operele puse în acest mod la dispoziția utilizatorilor platformei de partajare online TPB au fost postate online pe această platformă nu de administratorii acesteia din urmă, ci de utilizatorii săi. Nu este mai puțin adevărat că acești administratori, prin punerea la dispoziție și prin gestionarea unei platforme de partajare online precum cea în discuție în litigiul principal, intervin, pe deplin conștienți de consecințele comportamentului lor, pentru a permite accesul la operele protejate, prin indexarea și prin repertorierea pe platforma respectivă a fișierelor torrent care dau utilizatorilor acesteia posibilitatea să localizeze aceste opere și să le partajeze în cadrul unei rețele de la utilizator la utilizator („peer-to-peer”). În această privință, așa cum a indicat în esență avocatul general la punctul 50 din concluzii, în lipsa punerii la dispoziție și a gestionării de către administratorii în cauză, operele respective nu ar putea fi partajate de utilizatori sau, cel puțin, partajarea lor pe internet s-ar dovedi mai complexă.
- 37 În consecință, este necesar să se considere că, prin punerea la dispoziție și prin gestionarea platformei de partajare online TPB, administratorii acesteia oferă utilizatorilor lor accesul la operele în cauză. Prin urmare, se poate considera că aceștia joacă un rol indispensabil în punerea la dispoziție a operelor în discuție.
- 38 În sfârșit, nu se poate considera că administratorii platformei de partajare online TPB realizează o „simplă furnizare” de instalații destinate să permită sau să realizeze o comunicare, în sensul considerentului (27) al Directivei 2001/29. În acest sens, din decizia de trimitere reiese că această platformă efectuează indexarea fișierelor torrent, astfel încât operele la care trimit aceste fișiere torrent să poată fi ușor localizate și descărcate de utilizatorii platformei de partajare respective. În plus, din observațiile prezentate Curții reiese că platforma de partajare online TPB oferă, pe lângă un motor de căutare, un index care clasifică operele în diferite categorii, întemeiate pe natura operelor, pe genul sau pe popularitatea lor, în cadrul cărora sunt repartizate operele care sunt puse la dispoziție, respectarea postării unei opere în categoria adecvată fiind verificată de administratorii acestei platforme. Pe de altă parte, administratorii respectivi înlătură fișierele torrent vechi sau eronate și filtrează activ anumite conținuturi.

- 39 Având în vedere aceste considerații, furnizarea și gestionarea unei platforme de partajare online precum cea în discuție în litigiul principal trebuie considerată act de comunicare, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29.
- 40 În al doilea rând, pentru a intra sub incidența noțiunii „comunicare publică”, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29, trebuie, în plus, ca operele protejate să fie comunicate efectiv publicului (Hotărârea din 26 aprilie 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punctul 43 și jurisprudența citată).
- 41 În această privință, Curtea a precizat, pe de o parte, că noțiunea „public” presupune un anumit prag *de minimis*, ceea ce exclude din această noțiune un grup format dintr-un număr prea mic sau nesemnificativ de persoane afectate. Pe de altă parte, trebuie să se țină seama de efectele cumulative ce rezultă din punerea la dispoziție a operelor protejate în favoarea potențialilor destinatari. Astfel, trebuie să se știe nu doar câte persoane au acces în paralel la aceeași operă, ci și câte dintre ele au acces în mod succesiv la aceasta (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 aprilie 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punctul 44 și jurisprudența citată).
- 42 În speță, din decizia de trimitere reiese că unii dintre abonații societăților Ziggo și XS4ALL, proporția fiind semnificativă, au descărcat fișiere media prin intermediul platformei de partajare online TPB. Reiese de asemenea din observațiile prezentate Curții că această platformă ar fi utilizată de un număr considerabil de persoane, administratorii TPB raportând, pe platforma lor de partajare online, mai multe zeci de milioane de „peers”. În această privință, comunicarea în discuție în litigiul principal vizează cel puțin ansamblul utilizatorilor acestei platforme. Acești utilizatori pot avea acces, în orice moment și simultan, la operele protejate care sunt partajate prin intermediul platformei respective. Astfel, comunicarea menționată privește un număr nedeterminat de potențiali destinatari și presupune existența unui număr important de persoane (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 aprilie 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punctul 45, precum și jurisprudența citată).
- 43 În consecință, printr-o comunicare precum cea în discuție în litigiul principal, operele protejate sunt comunicate efectiv „public[ului]”, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29.
- 44 În plus, în ceea ce privește aspectul dacă aceste opere au fost comunicate unui public „nou” în sensul jurisprudenței citate la punctul 28 din prezenta hotărâre, este necesar să se arate că în Hotărârea din 13 februarie 2014, Svensson și alții (C-466/12, EU:C:2014:76, punctele 24 și 31), precum și în Ordonanța din 21 octombrie 2014, BestWater International (C-348/13, EU:C:2014:2315, punctul 14), Curtea a statuat că un asemenea public este un public care nu a fost luat în considerare de titularii dreptului de autor atunci când aceștia au autorizat comunicarea inițială.
- 45 În speță, din informațiile prezentate Curții reiese, pe de o parte, că administratorii platformei de partajare online TPB au fost informați că această platformă pe care o pun la dispoziția utilizatorilor și pe care o gestionează permite accesul la opere publicate fără autorizarea titularilor de drepturi și, pe de altă parte, că aceiași administratori manifestă în mod expres, pe blogurile și pe forumurile disponibile pe platforma respectivă, obiectivul de a pune la dispoziția utilizatorilor opere protejate și îi încurajează pe aceștia să efectueze copii ale acestor opere. În orice caz, din decizia de trimitere reiese că administratorii platformei online TPB nu puteau ignora că această platformă permite accesul la opere publicate fără autorizarea titularilor de drepturi, având în vedere împrejurarea, expres subliniată de instanța de trimitere, că o foarte mare parte dintre fișierele torrent care figurează pe platforma de partajare online TPB trimit la opere publicate fără autorizarea titularilor de drepturi. În aceste condiții, este necesar să se considere că există o comunicare către un „public nou” (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 aprilie 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, punctul 50).

- 46 Pe de altă parte, nu se poate contesta că punerea la dispoziție și gestionarea unei platforme de partajare online precum cea în discuție în litigiul principal este realizată în scopul obținerii unui beneficiu, întrucât această platformă generează, astfel cum reiese din observațiile prezentate Curții, venituri considerabile din publicitate.
- 47 În consecință, este necesar să se considere că punerea la dispoziție și gestionarea unei platforme de partajare online precum cea în discuție în litigiul principal constituie o „comunicare publică” în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29.
- 48 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, este necesar să se răspundă la prima întrebare că noțiunea „comunicare publică”, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29, trebuie interpretată în sensul că acoperă, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, punerea la dispoziție și gestionarea pe internet a unei platforme de partajare online care, prin indexarea de metadate referitoare la opere protejate și prin furnizarea unui motor de căutare, permite utilizatorilor acestei platforme să localizeze operele menționate și să le partajeze în cadrul unei rețele de la utilizator la utilizator („peer-to-peer”).

Cu privire la a doua întrebare

- 49 Având în vedere răspunsul dat la prima întrebare, nu este necesar să se răspundă la cea de a doua întrebare.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 50 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a doua) declară:

Noțiunea „comunicare publică”, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională, trebuie interpretată în sensul că acoperă, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, punerea la dispoziție și gestionarea pe internet a unei platforme de partajare online care, prin indexarea de metadate referitoare la opere protejate și prin furnizarea unui motor de căutare, permite utilizatorilor acestei platforme să localizeze operele menționate și să le partajeze în cadrul unei rețele de la utilizator la utilizator („peer-to-peer”).

Semnături